

Politický analytik Chmelár o sudcoch, ktorých rozhodovanie je zárukou konca právneho štátu na Slovensku

- CZ24 News | 13. srpna 2023

SLOVENSKO: Znepokojuje ma, že namiesto toho, aby predseda Súdnej rady SR riešil zaujatosť tejto sudkyne, chce prijať opatrenia, ktorými sa vyhráža verejnosti, aby si už nedovoľovala takto znevažovať jeho kolegov a kolegyné. Sudcovia však nestoja nad zákonom. Ak (šéf Súdnej rady) Ján Mazák takto narába s faktami a zjavnými skutočnosťami, tak je hanbou súdnictva na Slovensku, píše vo svojom článku publicista, politický analytik a vysokoškolský pedagóg Eduard Chmelár.

Po tom, čo dnes narozprával predseda Súdnej rady SR Ján Mazák vo vysielaní TA3, som stratil posledné zvyšky dôvery v súdnu moc a spravodlivosť na Slovensku vôbec. Tohto človeka dlhodobo (najmä však od čias, kedy ho Andrej Kiska predstavil ako jedného zo svojich poradcov) vnímam ako politizujúceho sudcu, ktorý je vo svojich úsudkoch extrémne zaujatý. Ale toto, čo dnes natáral, je výsmech koncepcie nezávislosti a nestrannosti súdnej moci, ktorú má povinnosť z titulu svojej funkcie chrániť.

Nebudem sa teraz zaoberať moderátorom Martinom Linhartom, aj keď to, že dôvodné podozrenia na vynášanie informácií zo súdnych spisov označil za „**konšpiračné teórie**“ otvára otázku buď jeho nekompetentnosti alebo zaujatosti. Ale veď vieme, že tento typ ľudí označuje všetko, čomu nerozumie alebo s čím nesúhlasí, za konšpiráciu.

Hneď na začiatku ma pán Mazák rozosmial, ako dokáže sám seba popierať. Najprv tvrdil, že Daňovo video nevidel, vzápätí povedal, že ho považuje za „**nedôstojné a nechutné**“. Potom moralizoval, že „**musíme totálne a do dôsledkov rešpektovať súkromný a rodinný život každého človeka**“, ale hádam si ešte pamätáte, ako sa on, ale aj mnohí novinári a politici pohoršovali, že Robert Fico sa v garáži hotela objímal so svojou priateľkou. Prečo vtedy nerešpektovali jeho právo na súkromie? Ak sa budú vykrúcať, že to je inéééé, že to bola informácia vo verejnom záujme – toto vari nie je? Všetci, ktorí kryjú Tódovú a Záleskú to pokrytecky stáčajú na ochranu ich súkromného života, pričom veľmi dobre vedia, že od začiatku ide o niečo celkom iné, že do tejto polohy sa to usilujú dostať iba oni.

Osobitne chcem poukázať na to, že Ján Mazák sa po celý čas v tejto kauze správa ako Alenka v ríši divov, akoby nerozumel tomu, na čo je Súdna rada SR určená, akoby nechápal súvislosti, takže aj laik rozpozná jeho zjavnú až extrémnu zaujatosť v tomto prípade. Na priamu moderátorovu otázku odpovedal: „**Ako chcete zo súkromného rodinného života vyvodiť, že sa vynášajú informácie? To, že žijú tieto osoby spolu, nezádáva príčinu na obvinenie, že sa vynáša zo spisov, je to nelogické. Robiť záver z nejakého videa, že z neho vyplýva, že sudkyňa vynášala informácie zo spisov, nedáva zmysel, to je prekrúcanie faktov.**“ – Pán Mazák, fakty prekrúcate vy. Nikto takúto skutočnosť nevyvodzuje ani z videa, ani z ich súkromného života. To, že sa zo živých trestných spisov, ktoré riešila práve sudkyňa Záleská, vynášali informácie a boli hneď na druhý deň zverejnené v Denníku N – až to sú predsa nespochybniteľné a nevyvrátiteľné fakty. Ako toto vysvetlíte? Kto mal prístup k takýmto veciam, kto bol s ňou v kontakte? Na toto nepotrebuje právnické vzdelanie, na to vám stačí tá jednoduchá logika, na ktorú sa odvolávate.

Predseda Súdnej rady SR však žije asi v nejakom zvláštnom svete, v ktorom platí táto zaujímavá úvaha: „**Súdna rada nemá nijaký dôkaz a keďže takýto dôkaz neexistuje a sudkyňa Záleská**

to poprela, som rád, že súdna rada to uzavrela.“ – Teda, pán profesor, z výrokovej logiky by ste mali u mňa FX. Ján Mazák tvrdí, že **„vyvodiť z článkov pani Tódovej, ktoré sa týkali sudkyne Záleskej, že vznikli z vynášaných informácií, je dosť krkolomné... v skutočnosti tomu neverí nikto“**. Naopak, verí tomu väčšina spoločnosti a pri vyšetrovaní sa to dá dokázať veľmi jednoducho: predložením verejne dostupných zdrojov, z ktorých čerpala. Ak ich nevie doložiť, dá sa na tom postaviť obvinenie.

Ján Mazák sa však tomu zubami – nechtami bráni. Svoje tvrdenia ako právnik prekvapujúco neopiera o objektívne fakty, ale len o svoje vnútorné presvedčenie: **„Dovolím si osobný úsudok: ja jej verím, pretože nemala žiaden dôvod to urobiť, z toho by nebol žiaden prospech pre nikoho.“** Ale s týmto subjektívnym hodnotením by na žiadnom súde neobstál, hoci na priamu otázku moderátora, aké argumenty by ho presvedčili, striktne odpovedá: **„Žiadne argumenty! Dôkazy!“** Čiže od druhej strany vyžaduje dôkazy, no na obhajobu sudkyne Záleskej predkladá len vlastnú vieru v jej bezúhonnosť a ešte k tomu doplní: **„My sme ani nemali, ani nemáme a som pevne presvedčený, že ani nebudeme mať priamy dôkaz, tak čomu sa chceme venovať? To nie je dôstojné.“**

Spôsob, akým sa predseda Súdnej rady SR занovito bráni, aby sa tento orgán na to určený zaoberal predpokladmi sudcovskej spôsobilosti Pamely Záleskej, až udiera do očí. Vždy, keď mu moderátor pripomenul nejakú podobnú situáciu – napríklad vynášanie z aplikácie Threema, pán Mazák sa zakaždým vykrúcal (**„noo...je v tom rozdiel v tých veciach, ktoré sa tam objavili...“**) a keď už nemal argumenty, zakončil to opäť vierou v jej nevinu: **„Okrem toho si myslím, že pani Záleská nevynášala zo spisov.“** A hoci sa vynášanie zo živých spisov väčšinou končí trestnoprávne, on to chce riešiť nanajvýš ako **„etickú dilemu“**. Namiesto toho, aby túto otázku Súdna rada SR riadne otvorila na svojom zasadnutí, jej predseda alibisticky navrhuje sformulovanie **„všeobecných etických záverov“**, ako by sa malo postupovať v takomto prípade v budúcnosti a žiada, aby sa Súdna rada SR **„ostro vymedzila voči takémuto škandalizovaniu sudkyne Špeciálneho trestného súdu“**.

Kým voči zasahovaniu do jej súkromia je veľmi ostrý, voči jej profesionálnej zodpovednosti je veľmi benevolentný. Na otázku, či by sa nemala k celej veci verejne vyjadriť, vyhýbavo odpovedal, že nevidí dôvod, prečo by tak mala urobiť, vraj to nie je rozhodujúce. Podľa neho **„po článku Moniky Tódovej v Denníku N by to bolo už len potvrdením toho, čo napísala; je zrejmé, že situácia je taká, ako ju opísala pani Tódová“**. Ale to nie je pravda.

Už včera som vo svojom „Drobnohláde Eduarda Chmelára“ upozornil, že redaktori týchto novín klamal.

Ak ich predseda súdnej rady ignoruje, znamená to jediné – že ich nechce vidieť.

Po tom všetkom vás nemôže prekvapiť, že obhajuje aj jej vrcholne neetické správanie. Vieme, že Pamela Záleská sa o obvinených sudcoch v kauze Búrka vyjadrila, že sú to **„svine“**, na adresu jedného z nich sa dokonca vyjadrovala aj vulgárnejšie, že je to **„k...t“** alebo **„neschopný idiot“**. Na námietku o jej zaujatosti voči tým, ktorých má súdiť, Ján Mazák uviedol, že tieto **„tvrdé odsudky“** povedala **„vo veľmi vypätej dobe“** a že ich neprezentovala verejne. Nevie si vraj predstaviť, že by ich povedala do médií. Podľa neho „je to v poriadku“, na čo mu moderátor prikývol lakonickým **„asi to súvisí s tým procesom očisty justície“**...

No tak si zhrňme túto zvrátenú justično-mediálnu morálku. Podľa toho, čo nám chce nahovoriť tento typ ľudí, je úplne normálne, keď niekto v súkromí takto hodnotí ľudí, o ktorých by mal verejne rozhodovať...

Skúste si to predstaviť. Dôverovali by ste človeku, ktorý by mal rozhodovať o delení majetku príbuzných, ktorý by sa o vás v krčme vyjadril, že ste nenažraná sviňa? Čo nám to chcú títo ľudia nahovoriť? Pritom každý by mal vedieť, že práve voči Pamele Záleskej boli v minulosti opakovane vznášané námietky zaujatosti. Najvyšší súd SR viackrát riešil jej **„opakované ponižovanie a zosmiešňovanie obžalovaných“**.

Námietky voči **„lesbickým vzťahom tejto sudkyne so sudkyňami okresného a krajského súdu“** určite riešiť nebudem, tie ma nezaujímajú. Ale je pozoruhodné, že práve Ján Mazák, ktorý sa domáha **„totálneho rešpektovania súkromia“** Moniky Tódovej a Pamelu Záleskej, nám o tejto dvojici prezradil najviac zo všetkých.

Novinárka totiž nepotvrdila svoju lesbickú orientáciu, ani spolužitie so sudkyňou, hovorila len o svojom priateľstve s ňou, kým predseda Súdnej rady SR verejne, v médiách, vyhlásil, že spolu žijú, že majú spolu partnerstvo ako pár rovnakého pohlavia a označil ich vzťah ako rodinný. Nuž, ja by som s vami aj súhlasil, pán profesor, že sa nemajú zverejňovať citlivé informácie z ich súkromného života, ale vysvetlite nám, prečo ste to urobili vy?

Našťastie, na rozdiel od Jána Mazáka máme stále ešte sudcov, ktorí chápu, že slová voči obvineným, nech už zazneli v akejkoľvek uvoľnenej nálade a atmosfére, sú nevhodné, neúctivé a znižujú dôstojnosť inštitúcie, ktorú sudkyňa Záleská zastupuje.

Znepokojuje ma, že namiesto toho, aby predseda Súdnej rady SR riešil zaujatosť tejto sudkyne, chce prijať opatrenia, ktorými sa vyhráža verejnosti, aby si už nedovoľovala takto znevažovať jeho kolegov a kolegynie. Sudcovia však nestoja nad zákonom. Ak Ján Mazák takto narába s faktami a zjavnými skutočnosťami, tak je hanbou súdnictva na Slovensku. A ak nad spravodlivosťou bdejú takíto ľudia, ktorí sú jednostranní, zaujatí, pomstychtiví a bránia presadeniu zákonnosti, behá mi mráz po chrbte z toho, ako pomaličky, takmer nebadane sklzáva táto republika do tyranie.

ZDROJ: Facebook Eduard Chmelár / InfoVojna